

Woensdag

den 4 Januarij.

H O L L A N D.

AMSTERDAM den 3 Januarij.

ERGISTER, bij gelegenheid van den nieuwwjaarsdag, ontving Z. M. de complimenten van de ministers, de groot-officieren van de kroon, en verdere hooge beambten en kollegien, van het corps diplomatique en het stedelijk bestuur, zoo wel als van alle directien der onderscheidene kerkgenootschappen; bij welke gelegenheid de navolgende aanspraken gedaan zijn:

Aanspraak van den minister vice-president van den staats-raad.

S I R E!

De eerste dag van het nieuw jaar is een al te merkwaardig tijdstip in den loop van het menschelijke leven, dan dat dezelve onze aandacht niet zou tot zich trekken, en ons niet zou overhalen, om een oogwenk te slaan op de voorledene, zoo wel als op de toekomstige gebeurtenissen: gelukkig volk, dat in deszelfs overdenkingen niet eene nieuwe bron van verdriet vindt, en welk, te vreden over deszelfs tegenwoordigen toestand, daarin niet dan billijke beweeggronden van vertroosting en hoop ziet! zoodanig, Sire, is het lot van het volk, aan uwe zorgen toevertrouwd. Door de gebiedende kracht der omstandigheden, van de grootheid verstoken geraakt, welke zijne voorouderen bereikt hadden, moge het, een oogenblik, mistroostig zijn, door de herinnering aan zijnen roem en voorleden voorspoed, moge het, een oogenblik, zuchten over de rampen, welke het heeft ondergaan, en over de zwaarte der opofferingen, welke het nog torscht; dan, zoodra werpt het niet een' blik op de volken, die het omringen, vergelijkt het niet zijn lot bij dat van andere, weloer groote en bloeiende volken, slaat het niet de aan hetzelfde nog overblijvende bronnen, mitsgaders de weldaden, welke een wijs en verlicht gouvernement het verzekert, gade, of het gevoel van deszelfs daerzijn wekt in hem de hoop op, zijn moed steekt het hoofd op nieuw naar boven, de veerkracht wordt herboren, en de dankbaarheid brengt hem aan de voeten van den troon, waarvan het zijn geluk verwacht: ja, Sire, het is uit uwe handen, dat dit volk het verwacht; gij hebt uwe regering aangevangen door de hervorming onzer burgerlijke instellingen, die te veel leden van de roest der tijden en van den bondgenootschappelijken staat, waarin dezelve, gedurende de laatste eeuwen, geleefd heeft, dan dat dezelve een deel van de samenstelling des nieuwen stelsels kon uitmaken: Het jaar, dat even verlopen is, werd onderscheiden door maatregelen, geschikt om het algemeen vertrouwen en crediet te versterken; het finantieel bestuur heeft bijzonder Uwer Majesteits aandacht tot zich getrokken; verscheiden decreten hebben gestrekt, om de orde te volmaken; de nitgaven, door eene gezonde staatkunde noodzakelijk gemaakt, te verminderen, en de vreeze te doen ophouden, met opzichte tot den dreigenden kolk van den achterstand, welken Uwe Majesteit den moed gehad heeft, te peilen.

Een militair etablissement, hetwelk, tot aan onze dagen eenig in zijn soort is, en waarvan het ontwerp, gelijkelijk het hart en den geest van den vorst, die hetzelfde heeft daargesteld, eer aandoet, is in de geweze residentie tot stand gebracht, en verrijkt ons met eene instelling, die, door de eerlijke armoede te ondersteunen, den staat eene nationale armee belooft, welke, in plaats van uit zwakke en door ellende verlaagde schepselen te bestaan, te zamengesteld zal zijn uit gezonde en sterke burgers. Andere weldaden zullen, in den loop van het jaar, die nog vermenigvuldigen, welke wij reeds gezeten. Vele ontwerpen van wetten, van het hoogst belang voor het geluk van uwe onderdanen, maken in dit oogenblik de deliberatien van het wetgevend ligchaam uit, of zijn op het punt, van aan hetzelfde te worden aangeboden. Het is voldoende zich alhier slechts de criminele en civile wetboeken voor den geest, te halen: godenkwaardige werken, die door de wijsheid en geleerdheid zijn voorgeschreven, en gegrond op het groote beginsel der benoedigheden en belangen van deze natie, die ons doordringen met dankbaarheid, en die ons, te gelijk met het geheele volk, den Vorst doen zegenen, wiens vaderlijke zorgen hetzelfde zulke groote voordeelen verzekeren.

Er blijft u niets meer overig, Sire, om zulke edele werken te voleindigen, dan den vrede aan het aardrijk terug geschonken te zien; dezen vrede, welke, doof voor het geroep en de gebieden der lijdende menschheid, zich, sinds zoo lange, aan onze verwachtingen heeft onttrokken. Het is dan, Sire, dat U een ruim veld zal zijn opengesteld, om uwe groote en belangrijke ontwerpen tot stand te brengen. Het is dan, dat het U, met den bijstand

der goddelijke Voorzienigheid, gemakkelijk zal vallen alles te herstellen, wat thans vervallen is, en aan dit volk de vruchten te doen plukken van deszelfs standvastigheid, en van de talrijke opofferingen, welke het belang der gemeene zaak hetzelfde heeft opgelegd.

Dat het Gode mogt behagen, dat het jaar, waarvan wij het begin vieren, de bepaalde tijd moge zijn tot het einde van ons lijden, en, dat, gedurende deszelfs loop, Uwe Majesteit aan zijn volk, in het zekere, deze zoo gewenschte gebeurtenis mogt aankondigen! Hoe vele dankzeggingen zouden niet tot het Opperwezen opstijgen, hoe vele zegeningen zouden den troon der magtige Monarchen, die het lot der volken beslissen, niet omgeven, en hoe vele wenschen zouden er niet worden gevormd, op dat gij, Sire, zoo lang mogt leven, om dezelve met den luisterrijksten uitslag bekroond te zien.

Zoodanige zijn, Sire, de wenschen, welke uw staats-raad U op dezen dag, aanbiedt. Gelief dezelve met goedheid aan te nemen, en te gelooven, dat niets denzelven meer ter harte gaat, dan den roem van uwe regering en den voorspoed van uw koninkrijk huis, welke beiden zoo naauw gehecht zijn aan het geluk van dit koninkrijk.

Antwoord van den Koning.

Het verstrekt mij tot een goed voortteeken, om, in het begin van een nieuw jaar, de verzekering van uwe gevoelens te ontvangen, en om u die van een regtvaardig vertrouwen, hetwelk zich dagelijks bij mij meer en meer op uw oordeel en vriendschap vestigt, te kunnen geven.

Het een zoo wel als het ander is mij zoo noodzakelijk als aan gezamen. Ik draag er roem op, voorzitter te zijn van een ligchaam, welks leden door eer en plicht gedreven worden, van raadsheren, aan wier belangloosheid, juiste onpartijdigheid en onkreukbare trouw ik niet twijfelen kan, en nimmer twijfelen zal.

Indien ik meer wensch u bij het begin van het jaar weder te zien, is het alleen door de overtuiging, die ik heb, dat, door uwe kundigheden en gevoelens, wij ons, zoo niet met meerder ijver en opoffering, misschien echter met beter gevolg, zullen bezig houden met het geluk en voorspoed van dit goede volk.

Aanspraak van den president van het wetgevend ligchaam.

S I R E!

Wij nemen heden de gelegenheid des nieuwen jaars gretig waar, om aan Uwe Majesteit op nieuw de gevoelens van den diepsten eerbied en oprechte gehechtheid te herhalen, die ons steeds voor Uwe Majesteit bezielen.

Op elken tred in de maatregelen, die Uwe Majesteit neemt tot welzijn van zijn volk, teruggehouden, is Uwe Majesteit te leur gesteld in hare verwachting, om het algemeen geluk geëvenredigd aan uwe zorgen te zien, door de omstandigheden van tijden, maar eene belofte van Uwe Majesteit ten minsten overgebleven, die der innige overtuiging van alle uwe onderdanen, dat Uwe Majesteit, waarlijk onze Koning, dezelve met een hollands hart hemint, en geene moeite spaart, dezelve gelukkig te maken. Vervuld met eene eerbiedige dankbaarheid voor die vaderlijke zorg, het algemeen welzijn, als ten naasten verbonden met het behoud Uwer Majesteits geheiligde persoon, bes houwende, bidden wij dan ook het Opperwezen, dat Hij Uwer Majesteits gezondheid meer en meer versterke, dat Hij alle gebeurtenissen tot uwen roem en den voorspoed van uw rijk moge doen dienen, en dat Hij, in eene lange en gelukkige regering, Uwe Majesteit en Hoogstdezelfs huis met Zijnen goddelijken zegen overlaade.

Antwoord van den Koning.

Ik bedank u, mijne heeren, voor de gevoelens, welke gij mij betuigt. Ik maak ook van deze gelegenheid gebruik, om u de verzekeringen van mijn vertrouwen en van mijne achting te hermeenen. Weest overtuigd van de afgeheele waarde, welke ik aan uwe vriendschap hecht, waarin alle mijne belangen en de Halde, die ik u land toedrage, opgesloten liggen.

Gij kunt alles tot mijn geluk bewerken, door het uwe toebrengen, om hetzelfde een gouvernement te bezorgen, hetwelk centraal en eenvormig, maar ook vrijgevig en gematigd is.

Ik boezem insgelijks mijne wenschen uit, om nog dikwijls den aanvang van een jaar bijte wonen, zoo hetzelfde eindelijk het geluk van dit volk ons aanbrenge, en ik daartoe mag mede werken.

Aanspraak van den president van het hoog-nationaal-geregtshof.

S I R E!

Wij staan den loop eens nieuwen jaars intetreden, hetwelk, in de regterlijke geschiedenis onzes vaderlands, een tijdperk zal uitmaken, een jaar, waarin Uwe Majesteit, het groot karakter van wetgever ontwikkelende, nieuwe wetten aan zijn volk zal geven. Op zulk een gedenkwaardig tijdstip komt het hoog-geregtshof des koninkrijks deszelfs hùkde aan Uwe Majesteit aanbieden, en het levendig deel betuigen, welk hetzelfde in die groote gebeurtenissen neemt.

Dat dit jaar dan bevorderende zij voor deze heilzame oogmerken van Uwe Majesteit.

De grootste roem eens Konings is het geluk van zijn volk: dat die ook de uwe zij, Sire, dat uwe regering, die der wetten, der gerechtigheid, der billijkheid en der goede orde zij.

Dat de oorlog, niet minder de schande dan de geesel van het arm menschelijk geslacht, en tot welks verwijdering van onze vreedzame oorden Uwe Maj. het zijne toebrengt, er niet meer deszelfs bebloede en verwoestende voetstappen op drukke.

Dat eendragt en vrede eindelijk op het troosteloos aardrijk heerschen, en de rampen der lijdende menscheid verligten.

Dat Uwe Majesteit, geheel het koninklijk huis, dat uw volk, eindelijk, de zoete vruchten genieten van dien, zoo vuriglijk gewenschten, algemeenen vrede; op dat wij, onder uwe gekke regering, een aangenaam, vreedzaam en gelukkig leven kunnen lijdén.

Dat Gij, Sire, uwe belooning vinde in uw eigen hart, in de liefde uwer onderdanen, en bovenal in die, welke de Koning der Koningen, in een beter leven, aan Zijne getrouwe dienaren op aarde heeft voorbehouden.

Dusdanig zijn de heilbeden, welke het hoog-geregtshof vormt, en, door mijnen mond, uit; wil, Sire, dezelve aannemen, en dat de God des vredes ze moge verhooren.

Antwoord van den Koning.

Gij kent mijne gevoelens voor u, mijne heeren, en ik heb niet noodig u uittedrukken, hoe veel prijs ik op die stelle, die gij mij heden uit; gij weet hoe zeer ik naar waarde schat de gewichtige ambtsverrigtingen, die u toebetrouwd zijn; ik stel in de eerste rei de zorg, om te waken voor de goede, snelle en belangrijke beheering der justitie, die daarvan de bezigheden zijn.

Gij hebt met recht aan goede wetten dat gewigt toegekend, dat dezelve verdienen; ik ben zeer te vrede geweest te zien, dat uwe gevoelens zoo volkomen met de mijne overeenstemden; gij weet dat ik dezelve beschouw als de ware en duurzame gronden der maatschappij. Ik neme gaarne deze gelegenheid waar bekend te maken, dat de wetboeken, die de algemeene goedkeuring wegdragen, naarmate dezelve bekend worden, grootendeels verschuldigd zijn aan de beroemde mannen, die in uw midden waren of nog daarin zijn.

Daar uwe posten u dikwerf tot mij doen naderen, ken ik u; ik weet u te waarderen en hoop, dat gijlieden en dergelijke overheden lange voor den staat en mij behouden blijven.

Aanspraak van den president van de rekenkamer.

Daar de zeisse destijds, in het vorige jaar, vele van uwe getrouwe onderdanen heeft weggemaaid; daar zelfs, in deze laatste dagen, dezelve ons eene diepe wonde, die ieder welgeplaatst hart doet bloeden, heeft toegebracht, weten wij het geluk naar waarde te schatten, om en corps voor Zijne Majesteit te verschijnen; ten einde dezelve op nieuw onze eerbetooningen aantebieden, bij het begin van een nieuw jaar.

Getuigen zijnde, Sire, van uwen arbeid voor het welzijn van den staat, waarvan de korte aanstipping alleen, een tafereel aanbiedt, hetwelk even zoo uitgebreid als treffend is, erkennen wij, met de gehele natie, in het behoud van Uwe Majesteit, en in de versterking van deszelfs kostbare gezondheid, eene weldaad van de Voorzienigheid, welke over het belang van ons waarde vaderland waakt, en welke onze hoogste dankerkentenis verdient.

Zoo wij hierna onze oogen op de toekomst werpen, zoo wij opmerken het geen Uwe Majesteit zich oplegt, het geen dezelve doet, het geen dezelve nog zal doen, al het geen dezelve zal daarstellen, voleindigen, volmaken, dan lacht ons eene vriendelijke hoop toe: zij bezielt onze wenschen voor het geluk en den roem van onzen Koning, voor het welgelukken van zob vele groote ontwerpen, en vervult ons met een' vurigen ijver, om, zoo met onze goede wenschen, als met alle onze krachten, deszelfs heilzame oogmerken, in dat gedeelte, hetwelk aan ons zal worden toevertrouwd, te helpen bevorderen.

Sire, dat de goddelijke algoedheid moge voortgaan met in dit jaar, even als in het vorige, te waken over Uwe Majesteit, over zijn geheel doorluchtig geslacht, over den staat, over zijn volk! en dat zij alle deszelfs zorgen, en alle deszelfs vaderlijke bekommelingen met den gelukkigsten uitslag moge bekroonen: op dat Uwe Majesteit meer en meer het voorwerp worde der onbegrensde liefde van een volk, hetwelk dikwijls deszelfs erkentenis slechts regelt naar de maat van deszelfs geluk; terwijl Uwe Majesteit altoos, en zonder dat men op den uitslag acht zal geven, het voorwerp zal zijn van de gehechtheid en den eerbied van zijne verlichte en getrouwe dienaars, die beter in staat zijn Hoogstdezelfs verbeeren en verlichte uitsigten te waarderen.

De Koning antwoordde hier op:

2 Dat Zijne Majesteit met vermaak de uitwerkingen der gevoelens en de wenschen van de rekenkamer heeft aangehoord; dat,

doordrongen van alle de belangrijkheid van hetzelfde bediening, de Koning de werkzaamheden van de rekenkamer wil vermeerderen, ten einde zij aan het oogmerk harer instelling meer volkomen beantwoorde, en dienvoigens dezelve wil lasten met het vormen van een volmaakt staat der financien van het rijk; dat Hoogstdezelve op den ijver en de bestendigheid van het rijk; dat Hoogstdezelve op den ijver en de bestendigheid van de leden der kamer vertrouwt, en zeer vergenoegd zal zijn, bijaldien dezelve haar nog lang, met standvastigheid, ziet arbeiden aan het met vastheid vestigen van het sijsthem, hetwelk Z. M. zich heeft voorgenomen, en aan hetwelk, de natuur van haare bediening hen oplegt, veel toe te brengen.

Aanspraak van den burgemeester van Amsterdam.

Sta toe, Sire, dat het gemeente-bestuur van uwe goede en getrouwe hoofdstad, toegelaten tot de eer van uwe doorluchtige tegenwoordigheid, op dit oogenblik, de verzekeringen komé vernieuwen van deszelfs diepen eerbied, zoo wel als van deszelfs onwankelbare gehechtheid aan den geheiligden persoon van Uwe Majesteit.

Sta toe, Sire, dat hetzelfde, zoo wel voor zich, als in naam en als tolk van alle de getrouwe onderdanen van Uwe Majesteit, die in deze stad vereenigd zijn, de eer genieten, om, bij gelegenheid van het begin van dit jaar, opregte wenschen te vormen voor de verlenging der dagen, en het geluk van eenen beminden Monarch, zoo wel als voor die van Hoogstdezelfs doorluchtig geslacht.

Dat het hoogste Wezen, deze wenschen verhoorende, aan Uwe Majesteit eene gelukkige en roemrijke regering gelieve te geven, en, door aan de lijdende menscheid eenen zoo vurig verlangden vrede te schenken, Uwe Majesteit gelieve in staat te stellen, nog langen tijd, getuigen van het geluk en den voorspoed zijns volks te zijn.

Gelief, Sire, gelief voorttegaan, met deze stad onder uwe koninklijke bescherming te nemen, en ontvang, door mijnen mond, de opregte en eerbiedige dankbetuigingen van alle de inwoners, voor de tallooze weldaden, waar mede Uwe Majesteit, sinds zijne komst tot den troon, niet opgehouden heeft, dezelve te overladen.

Antwoord van den Koning.

Ik dank u voor de heilbeden, die gij voor mij vormt; ik wensch, dat gij wel overtuigd zijt, dat, zoo ik nog meermalen het jaar wensch te zien aanvagen, zulks alleenlijk is, in de hoop van het welzijn uws lands, en vooral dat, mijner goede stad, zich met vastheid te zien vestigen. Die hoop is het eenigst geluk, welk ik kan verlangen.

Gij kunt, derhalve, veel voor mij doen, wanneer gij voortvaart met krachtadiglijk te arbeiden aan de verligting van hare ingezetenen, gedurende den oorlog, en, in het vervolg, tot hun welzijn en hunnen voorspoed. Ik verlang dus zeer, lang in uw midden te wonen, en ik honde mij verzekerd, dat uwe zorgen zich over alle klassen zullen uitstrekken, en voornamelijk over dien middelstand, in alle opzichten, der achting en bescherming waardig.

Ik herhaal u, mijne heeren, nogmaals mijne dankbetuigingen; ik wensch, dat gij uwe medeburgereu verzekert, dat niets ter wereld mijne goede gevoelens voor hen kan veranderen.

Heden nacht ontstond er, op de Rozengracht, in de suiker-raffinerij van den heer *Hasseigreen*, een geweldige brand, waarbij, niettegenstaande alle aangewende moeite en spoedige hulp, verscheiden huizen zijn verbrand of beschadigd. Zelfs vernemen, dat eenige menschen het leven daarbij zouden hebben verloren. Indien de bijzonderheden nader bekend raken, zullen wij dezelve bij de eerste gelegenheid mededeelen.

DE MINISTER VAN OORLOG betuigt, bij deze, den heeren burgemeesteren en gemeentebesturen der onderscheiden steden en plaatsen des rijks zijnen dank, voor de zoo nauwkeurige als prompte information, welke zij, overeenkomstig de aanschrijving van den 14den April 1807, n°. 8, aan de toenmatige departementale besturen, aan het ministerie van oorlog wel hebben gelieven te doen, telken reize, bij het overlijden van een gepensioneerd of gegageerd officier, onder-officier of soldaat.

En noodigt, hij minister, ten deze gelegenheid, alle heeren burgemeesteren en gemeentebesturen, om, bijaldien in den loop van het afgelopen jaar eenige gepensioneerde of gegageerde militairen mogten zijn overleden, van welker dood aan het ministerie, om redenen, als nog geene kennis was gegeven, deze opgave ten spoedigsten te willen inzenden, ten einde de registers behoorlijk te kunnen zuiveren.

Amsterdam,
den 2den Januarij 1809.

De minister voornoemd,
J. W. J A N S E N S.

F R A N K R Y K.

P A R Y S den 28 December.

Van Bayonne wordt, in dato den 22sten December, geschreven, dat aldaar tegens den volgenden dag verwacht werden de marquis van *Santa-Cruz*, de prins van *Castel-Franco* en de graaf van *Altamira*, die zich alle drie bij de, in gemelde stad, in den afgelopen zomer, gehouden junta hadden bevonden; en, na den eed van getrouwheid aan hunnen Koning *Joseph-Napoleon* te hebben afgelegd, hem hadden verlaten, en de partij der insurgenten aangekleefd. Zij zouden in eene fransche vesting gezet worden. Verder meldt men van Bayonne, dat onze legers aan niets gebrek hebben; dat men, sedert twintig dagen, niet meer beschuit noch meel naar dezelve afzend; terwijl, te

